

Kumikameli, Hihat

tuokin kers taskuihinsa joka viisipennisen
jonka lysi kadulta ja sstpossuun ktki sen
kulki kers vuosikauden selkranka naukuen
ja sitten luki lehdist koko rahan poistuneen

tuokin kielsi aina kaiken lapsilta ja aikuisilta
siin meni sill aika, meni aamut pivt illat
siin meni syksyt talvet kevt kesn kauniit ilmat
hapannaama, hymyilee vain joskus ksiseisonnassa

kaikki tuo on tarpeetonta kuollutta painoa
se hiert painaa hartioita, unissakin vainoaa
aamulla kun her nauruun itkunsekaiseen
huomaa jonkun, hihat solmineen

tuonkin takaa-ajo kesti monta piv monituista
kunnes saatiin kiikkiin jostain pusikosta, enp muista
miten monta teilasi se lehdisskin oli siit
kuva jossa hymyilimme iloisesti se ja min